

Дѣтски поглѣдъ свѣтнѣ. Райна пострѣ голата си до лакътъ рѣчица безъ да каже нѣщо. Тя показваше на Кирила и Методия, които благосклонно гледахъ къмъ нея.

— Тѣй тѣй, кузумъ, Св. Кирилъ и Методий, издумахъ нѣколко съюзни гласа отъ прѣднитѣ столове.

— Да си жива, Райно! Св. Кирилъ и Методий да ти помогнатъ и ти да станешъ царица, избѣрбори попъ Ставри, трогнатъ.

— Bravo Райно, иди си, каза привѣтливо Огняновъ.

Райна сияюща и побѣдоносна, припнѣ къмъ майка си. Тя ѣ прѣгърнѣ, стиснѣ ѣ до гърдитѣ си и ѣ обсипа съ безумни цалувки и сълзи.

Огняновъ се извърнѣ къмъ учителя Климента и му повърнѣ книгата.

— Господине, попитайте и наша Сѣбка, каза чорбаджи Мичо на Огнянова.

Едно живо, русокосо момиченце, стояше вече прѣдъ него и го глѣдаше кротко въ очитѣ. Огняновъ помисли малко и попита:

— Сѣбке, кажи ми сега, кой царъ освободи Българитѣ отъ грѣцко робство?

— Отъ турско робство освободи Българитѣ... захванѣ момичето, погрѣшно.

Мичо чорбаджи извика: — Сѣбке, стой. Ти кажи, татовата, отъ грѣцко робство царьтъ дѣто ги освободи, а то отъ турското има кой царъ да ги избави...

— Коего си е речено отъ Бога то ще стане, продума попъ Ставри.

Простодушното загатване на чорбаджи Мича, извика съчувствена усмивка по много лица. Шопотъ и глухо кисканье се разнесе изъ залата.

Сѣбка извика звѣнливо: — Отъ грѣцко робство избави Българитѣ царъ Асенъ, а отъ турско робство ще ги избави царъ Александри, отъ Руссия!

Тя злѣ разбира думитѣ на баща си.